

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

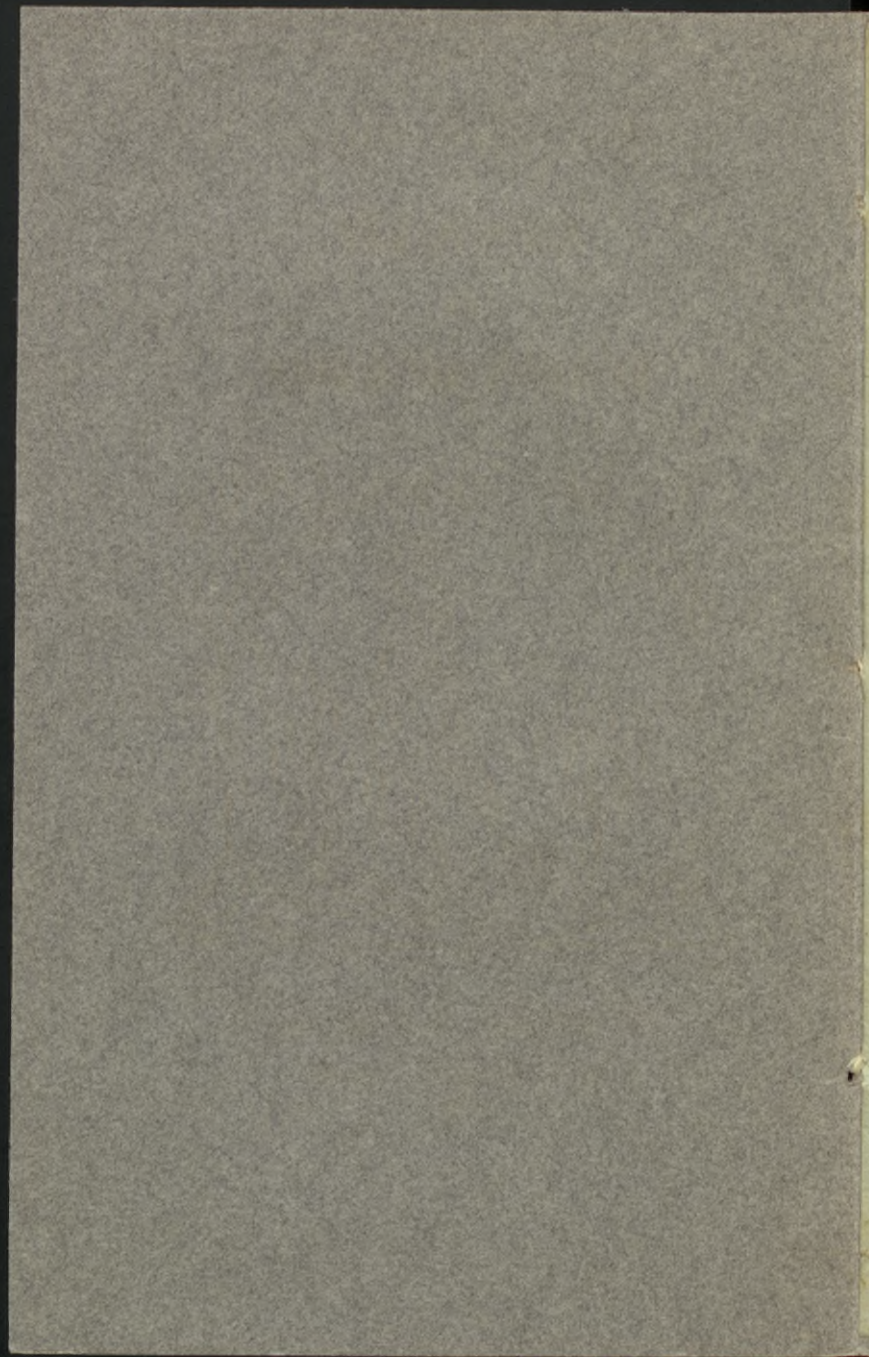

(Br.) Litt.
Lv.
Facklitt.

Min saliga Hustrus be-
vad och hatarfönd

1876.

Min saliga Hustrus

(M) Lätt.
Sv.
Folk lätt.

LEFNAD

och

HÄDANFÄRD

GÖTEBORG & Surbrunn,

TRYCKT HOS ANDERS LINDGREN,

1846.

Malena, salig gumman min,
när hon här gick och slank i världen,
med segelgarn knöt koftan sin,
och skrek alltjemt mot synd och flärden.

Hon alltid svor så innerlig
på underkjoln, den gamla trasan,
som vid hvar rännsten fäste sig
vid klacken utaf ena hasan.

Och strumporna, den ena grå,
den andra svart, bar salig själen;
med fri passage för hvarje tå,
och tjockbenet alltjemt vid hälen.

Malenas näsa satt på sned,
och det var händt i Gröna Gången:
hon kom att gråla med en Smed,
och han tog hastigt tag med tången.

För människor var hon ett ljus;
allt verldsligt prål gaf hon till fanders
tog sig mest hvarje dag ett rus
och för en vitten af Demanders.

Igenom koftan, då och då,
man kunde se en skymt af ryggen,
om vintren alltid kittelblå,
om sommarn karmosin af myggen.

Kring hennes våta mun, i dans
sig dussintals med flugor svängde,
och nästippen, i brist af ans,
hvar dag sig smånigom förlängde.

Ack Herre Gud! i vintras då!
(nä aldrig glömmet jag den färden).
då jag på kälken, hå, hå, hå!
drog henne öfver Riddarfjärden.

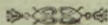
Och hon på isen damp så full,
och sig så skamlöst der betedde,
och sade: när jag föll omkull,
ja, vi kan sitta här i bredde.

En dag hon sade: vet du Jan,
nu ska jag taga guld ur grufvor
och så hon traskade kring Stan,
att stjäla ved och sälja strufvor.

Men någon Satans Finn-Capten,
(vid Skeppsbron låg den fula styggen),
tog en gång upp en faslig sten,
och drog min gumma midt i ryggen.

Då kom hon hem, o ach och ve!
med bränvin, plåster, band och huckel,
och hela kroppen satt på sne,
på ryggen en förfärlig puckel.

Sen föll hon i en sömn så djup,
i portgången vid gamla slädan,
sist vaknade, och tog en sup,
och for så nöjd och salig hädan.

533.

Kostar 4 sk. B:ko.

1001851208

